

Un pòquer de perdedors

Pau Miró estrena a Salt 'Els jugadors', una història sobre uns personatges que perden el seu lloc al món

D'esquerra a dreta, Jordi Boixaderas, Pau Miró (autor i director), Andreu Benito, Jordi Bosch i Boris Ruiz Foto: ROS RIBAS.

Són quatre personatges que, superats, els 50 anys, es troben desplaçats en el brogit de la societat actual. Són quatre amics que miren de retornar a la seva timba setmanal a la cuina del pis del professor universitari. Però el catedràtic, que ha agredit un alumne a classe, s'ha d'enfrontar a un judici i, posteriorment, a una sentència que el pot enfonsar en la misèria. Els jugadors, que s'estrena divendres (21 h) al Teatre de Salt, i es veurà dissabte (21 h) i diumenge (18 h), farà temporada del 19 d'abril al 20 de maig al Lliure de Gràcia.

El director d'El Canal i Temporada Alta, Salvador Sunyer, i el del Lliure, Lluís Pasqual, van proposar a Pau Miró produir-li un espectacle per separat. La lògica ha fet que El Canal i el Lliure

compartissin projecte. Això ha permès que Miró repregui la seva vessant de dramaturg amb quatre primers actors com són Jordi Boixaderas (que interpreta el paper d'un actor), Jordi Bosch (l'enterramorts enamorat d'una prostituta), Andreu Benito (el professor de matemàtiques) i Boris Ruiz (un barber). L'autor i director va anar construint el text en un camerino del Lliure i va rebre l'acompanyament de Pasqual en la seva construcció. Miró està esperançat en un text que ja té data per a lectures dramatitzades al Piccolo de Milà, que podria engegar una producció italiana properament.

Per a Bosch el repte de l'obra és explicar a partir del que no es diu. També Boixaderas defensa un text que reflecteix "el món interessant de Pau Miró". L'autor no pretén criticar ni justificar els vicis d'uns personatges que es troben fora de lloc, "els explica amb respecte". L'autor, que manté el joc teatral, considera que els responsables de l'actual crisi pateixen la mateixa irresponsabilitat dels jugadors que, després de fer una partida guanyadora, tornen a arriscar. La naturalesa, opina Miró, dóna els màxims èxits a la joventut i la decadència a la maduresa. De manera paral·lela, un vici solitari com l'alcoholisme és sòrdid, però té el respecte de la societat si es viu en grup. Com a contrapunt, la sort pot fer que una jugada sigui guanyadora.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 08-11-2011 Pàgina 52

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/472623-un-poquer-de-perdedors.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss